

Netknipsels #041 week 31/2003 **de Biotheek**

Biotheek Netknipsels #41 week 31 | 31 juli 2003

De nitraatgehaltes in biogroenten zijn significant lager. Biologische appels, peren, aardappelen, tarwe en maïs bevatten dan weer tot 390 maal hogere concentraties flavonoïden en fenolische bestanddelen, stoffen die voor de mens gunstig zouden zijn. Net zoals de zes keer hogere concentraties van salicyclische zuren die in biologische groenten te vinden zijn. Er zijn dus opmerkelijke verschillen te constateren tussen bio- en gangbaar voedsel. Feiten en discussies rond de effecten hiervan op onze gezondheid kunt u volgen in deze Netknipsels. Een duidelijker onderscheid tussen bio en gangbaar komt er ook bij de veevoerders. Nieuwe etiketteringsvereisten zullen hiervoor zorgen. Nog meer opsplitsing: voortaan zijn GGO's toegelaten in de hele Europese gemeenschap, "mits ze veilig zijn en mits ze strikt afgescheiden blijven". In hun kot of aan de leiband houden dus.

Hartelijke groet,
Dirk Verdickt, eindredactie.

In dit nummer:

NATIONAAL

Meer steun voor biolandbouw en geïntegreerde fruitproductie

Hoe verkoop ik mijn bio-producten?

Veevoerders: nieuwe etiketteringsvereisten

Test-Aankoop: nog steeds teveel nitraten in groenten

Nitraten in biologische groenten

Griekse wetenschappers: Biologisch voedsel is gezonder

Libramont 2003: Biologisch voedsel: gezonder of ongezonder?

Bruggeling leert Oegandezen om biologisch te boeren

Interview: aandacht, bezinning en enthousiasme

INTERNATIONAAL

Wereld - Omzet biologische producten in 2005 naar 30 miljard euro

Europa - Dinsdag sneuvelt EU-moratorium op GGO's

Europa - Lidstaten mogen introductie GGO's zelf organiseren

Europa - Wetgeving en toezicht biologische productie te weinig eenvormig

NL - Eko-melk heeft een naar bijsmaakje

NL - Biokalf belandt bij gewone kalvermester

Groot-Brittannië - Positieve evolutie van de bio-landbouw

VS - Meer dan genoeg biologisch veevoer in Amerika

NATIONAAL

Meer steun voor biolandbouw en geïntegreerde fruitproductie

In het kader van de verdere uitbouw van een duurzaam landbouwbeleid gaan Vlaanderen en Europa samen verder in de stimulering van milieuvriendelijke voedselproductie. Vandaag bevestigde de Vlaamse regering principieel het voorstel van Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking Ludo SANNEN om de biolandbouw en de geïntegreerde fruitproductie verder te steunen. Voor de geïntegreerde fruitproductie wordt de vroegere federale maatregel verdergezet met flink wat aanpassingen naar uitvoerbaarheid. Er zal over dit besluit nog overleg worden gepleegd op de Interministeriële Conferentie Landbouw (ICL) en advies worden ingewonnen bij de Raad van State.

De nieuwe hectaresteen voor biolandbouw zal ervoor zorgen dat telers in de beginjaren van de omschakeling meer steun krijgen, dat ook de professionele bedrijven in nevenberoep steun ontvangen en dat de bioboeren ook na de omschakeling steun blijven krijgen. Dit laatste is logisch omdat mechanische onkruidbestrijding en verminderd pesticidengebruik in de gangbare landbouw in het kader van hetzelfde programma ook subsidies krijgen.

Naast deze steunmaatregelen keurde de Europese Commissie op 25 juni jongstleden ook onder andere volgende maatregelen goed:

- investeringen in dierenwelzijn en voor ammoniak-reductiestallen zijn niet meer onderworpen aan de voorwaarde van grondgebondenheid;
- hoogstammige fruitbomen, het witrood ras van Oost-Vlaanderen en het tweeledige witblauw ras mogen gesteund worden in het kader van de genetische diversiteit;
- zes pakketten beheersovereenkomsten voor erosiebestrijding worden toegelaten.

Bovendien voorziet Europa vanaf 2005 een hogere bijdrage voor de tweede pijler van het landbouwbeleid. Reden te meer dus om verder te gaan in de richting van duurzame landbouw en ondersteuning van boeren en tuinders die vrijwillig deze keuze bevestigen in de ontwikkeling van hun bedrijf.

Ook het Vlaams Parlement kiest resoluut voor de ontwikkeling van deze landbouwpoot. Het Parlement stelde in een resolutie die dinsdag jongstleden werd goedgekeurd dat naast elke euro van Europa een Vlaamse euro moet voorzien worden om de duurzame landbouw te ontwikkelen en te steunen.

Ann Bats, woordvoester van minister Sannen - tel. 02 553 27 81

(Bron: Vlaams Ministerie van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenw., 18 juli 2003)

Hoe verkoop ik mijn bio-producten?

Trefnamiddag toegepaste marketing voor bioboeren en -tuinders

Heel wat bioboeren en tuinders verkopen een deel van hun groenten, fruit, vlees, zuivel, sierteelt of akkerbouwgewassen zelf. Bio is dan ook bij uitstek geschikt voor rechtstreekse verkoop. Het is daarbij nuttig om je de basisinzichten in de marketing eigen te maken. Daarom organiseert het Innovatiesteunpunt voor landbouw en platteland drie trefdagen rond directe vermarkting van bio-land- en tuinbouwproducten. We passen de belangrijkste marketingprincipes toe op de bio-land- & tuinbouw en illustreren dit aan de hand van heel wat voorbeelden. Je kan deze principes onmiddellijk toetsen aan je eigen bedrijfssituatie. Bedrijven die aan de trefdagen deelnemen, kunnen achteraf beroep doen op advies bij het opstellen van

een verkoopplan voor hun eigen bedrijf. De trefdagen vinden telkens plaats op biobedrijven met een inspirerende marketingaanpak.

De derde trefdag heeft plaats op woensdag 27 augustus te Ulbeek en Kortesseem.

Wie zich maar een halve dag kan vrijmaken, kan aansluiten om 13.30 uur.

Deelname aan de trefdag is gratis. Gelieve in te schrijven vóór maandag 25 augustus.

Meer info & inschrijving: Lieven Vandeputte

Innovatiesteunpunt voor Landbouw en Platteland

BWK, Postbus 40, 3000 Leuven

Tel.: 016 24 47 04, fax: 016 24 21 03, mobiel kantoor: 0478 26 62 35

Mail: innovatiesteunpunt@boerenbond.be

Deze trefdag kadert in een project ter bevordering van de afzet van biologische landbouwproducten in Vlaanderen en wordt medegefinancierd door de Europese Unie en de Administratie Land- en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

(Bron: Boerenbond, 24 juli 2003)

Veevoerders: nieuwe etiketteringsvereisten

Op 6 augustus aanstaande treedt een nieuwe Europese verordening* in werking inzake etikettering van voeders voor de veehouderij. Bedoeling van de verordening is dat de veehouder beter zou weten welke producten hij gebruikt. Het is immers niet eenvoudig een keuze te maken binnen een markt waar transparantie niet altijd de regel is geweest, met alle risico's van dien.

De nieuwe bepalingen voorzien dat duidelijk wordt opgegeven hoeveel procent van de gebruikte grondstoffen van biologische herkomst is, hoeveel van teelten in omschakeling komt en hoeveel van gangbare oorsprong is. Worden er minder dan 95 % bio-grondstoffen gebruikt, dan mag de vermelding "afkomstig uit de biologische landbouw" niet gebruikt worden. Ze wordt vervangen door de vermelding "mag in de biologische landbouw gebruikt worden overeenkomstig de verordening (EEG) nr. 2092/91... Het gebruik van de term "bio" binnen een merknaam zal niet meer toegelaten zijn. Alleen merken die voor 24/08/1999 gedeponeerd werden, zullen de term tot 1 juli 2006 mogen blijven gebruiken mits de naam vergezeld wordt van de vermelding "niet bio".

Uiteraard houdt het gebruik maken van gestandaardiseerde bio-etikettering een reeks verplichtingen in voor de verwerker. Hij moet producten gebruiken die werden geteeld, verwerkt of ingevoerd door gecontroleerde marktdeelnemers. Ioniserende stralen mogen niet gebruikt worden en er zijn nog andere voorschriften. Vanaf 31/12/2007 zullen bio-voerders en gangbare voeders niet langer geproduceerd mogen worden binnen dezelfde productieketen. De productieketens zullen dus gescheiden moeten zijn.

Deze nieuwe bepalingen vormen een grote vooruitgang aangezien ze op Europees niveau een verplichte certificatie voor fabrikanten van voeders voor de veehouderij mogelijk zullen maken.

* Verordening (EEG) Nr.223/2003

(Bron: Ecocert, knipsel uit: Nieuwsbrief nr. 4, juli-augustus 2003)

Test-Aankoop: nog steeds teveel nitraten in groenten

Sommige groenten die in onze winkels worden verkocht, bevatten te veel nitraten. Dat staat in

het jongste nummer van Test-Gezondheid. De verbruikersorganisatie Test-Aankoop vraagt een strengere reglementering en een striktere controle. Nitraten zijn in hoofdzaak afkomstig van de landbouw, en meer bepaald van de mest. Een deel van de nitraten in de bodem of het grondwater komt vroeg of laat in de voedselketen terecht, vooral via groenten en drinkwater. Nitraten zijn niet gevaarlijk op zich. Zo'n 5 procent van de nitraten in een volwassen lichaam wordt in de mond en het spijsverteringskanaal door bacteriën omgezet in nitrieten. Die vormen pas een gevaar als ze zich in de maag binden met aminozuren en zo kankerverwekkende nitrosamines gaan vormen. Bij pasgeborenen bestaat er een risico op de zogenaamde "blauwziekte", een zeldzame maar ernstige aandoening die de normale zuurstofopname verhindert.

Test-Aankoop onderzocht de aanwezigheid van nitraten in spinazie, kropsla en groene selder die in de winkel te koop zijn. Het ging zowel om biologisch als traditioneel geteelde groenten. Van de 70 onderzochte stalen overschreden er drie het maximaal toegestane nitraatgehalte. "Die zouden dus gewoon niet mogen worden verkocht", zegt Test-Aankoop.

Rekening houdend met de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en op basis van een portie van honderd gram, bevatten 28 stalen teveel nitraten voor een volwassene van 70 kilogram. Voor een kind van 15 kilogram waren 65 stalen te nitraatrijk. Ook in 14 van de 17 biologische groenten zaten voor kinderen te veel nitraten.

Test-Aankoop laakt de gebrekkige en onsamenhangende wetgeving terzake. "Het is bijvoorbeeld onaanvaardbaar dat voor spinazie de Belgische wetgeving lakser is dan de Europese". Voorts blijkt er voor sommige groenten geen Europese norm te bestaan. Bestaande Europese normen verschillen soms ook erg van de aanbevelingen van de WHO. Ook is de naleving van de wetgeving onvoldoende, zegt Test-Aankoop.

De consumentenorganisatie wil anderzijds de consumptie van groenten en fruit niet ontmoedigen. Verschillende studies wijzen immers uit dat het aantal gevallen van maagkanker veel lager is bij mensen die veel groenten en fruit eten.

(Bron: www.vilt.be, 25 juli 2003)

Nitraten in biologische groenten (ingekort)

Deze tekst is een reactie naar aanleiding van het persbericht dat op 25 juli verstuurd werd door Test-Aankoop omtrent de aanwezigheid van nitraten in groenten. Uit hun onderzoek bij 70 bladgroenten blijkt dat de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) voor kinderen van 15 kilogram, rekening houdend met een portie van 100 g, in 65 van de 70 stalen overschreden werden. Ook bij de biologische geteelde groenten lag het gehalte in 14 van de 17 stalen te hoog.

Nitraten

Nitraten zijn verbindingen die veel in de natuur voorkomen. Ze spelen een belangrijke rol bij de stikstofopname door de plant uit de bodem. (...)

Nitraat en nitriet: schadelijke stoffen?

Nitraat op zich is weinig giftig. Een kleine fractie (ongeveer 5%) wordt tijdens de spijsvertering in het lichaam omgezet in nitriet. Nitriet kan op twee manieren schadelijk zijn. Het bindt zich met hemoglobine in het bloed. Daardoor kan deze stof zijn rol als zuurstofvervoerder in het lichaam niet meer vervullen. Er is kans op zuurstofgebrek, wat gepaard gaat met een blauwe verkleuring van de huid. Vandaar de naam blauwziekte of blauwzucht. Baby's zijn hiervoor zeer gevoelig.

Daarnaast kan nitriet ook omgezet worden in nitrosamines, potentieel kankerverwekkende

stoffen. De vorming van nitrosamines wordt in de hand gewerkt door de combinatie van nitraatrijke groenten met eiwitten uit vis. Vitamine C en β -caroteen in voedingsmiddelen remmen dit proces. (...)

Niet alle groenten nemen gelijke hoeveelheden nitraat uit de bodem op. (...) De drie door Test-Aankoop onderzochte groenten (kropsla, groene selder, spinazie) zijn de groenten met het meeste nitraat.

Normering

Wegens het risico voor de gezondheid heeft de overheid normen vastgelegd voor de groenten met een hoog nitraatgehalte. Deze normen gelden voor gangbare en biologische groenten. Voor biologische groenten worden geen bijkomende normen opgelegd.

Hierbij valt op dat de toegelaten hoeveelheid voor enkele groenten, bv. sla of spinazie, in de winter hoger is dan in de zomer. Uit analyses blijkt dat wintergroenten altijd een hoger nitraatgehalte hebben. (...) En dit gegeven werd de basis voor de normering. Dit is alleen vanuit een economisch oogpunt ingegeven, want zo kan de teelt van sla of spinazie in de winter in verwarmde serres doorgaan. (...) Naast deze wettelijke normen zijn er nog de strengere aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) waarnaar Test-Aankoop terecht verwijst.

Bio Beter?

Diverse onderzoeken speurden naar het nitraatgehalte in biologische producten. (...) De belangrijkste conclusie is dat onder identieke teeltomstandigheden (zelfde bodem en klimaat, identiek teeltseizoen, gelijke rassen) het nitraatgehalte in biogroenten lager ligt.

Dit heeft te maken met enkele teeltmaatregelen die in bio meer toegepast worden: minder toegediende stikstof, het verbod op kunstmest, traag werkende organische meststoffen en een betere afrijping op het veld. Een FAO-rapport van 2000, dat de voedselveiligheid van bioproducten onderzocht, bevestigt dat nitraatgehalten in biogroenten significant lager zijn. Dit rapport vermeldt ook dat de omschakeling naar bio in enkele regio's in Frankrijk en Duitsland aangemoedigd wordt om het nitraatgehalte in grond- en oppervlaktewater te laten dalen.

Conclusie

Zetten we bio naast gangbaar, dan is onder identieke omstandigheden het nitraatgehalte in bio lager. Dat blijkt ook uit dit onderzoek van Test-Aankoop. Maar ook het seizoen (winter of zomer) en de plaats (buiten in vollegrond of in de serre) doen hun duits in het zakje. Deze gegevens worden door Test-Aankoop niet vermeld in hun persbericht. Hoogstwaarschijnlijk gaat het hier om groenten die in al of niet verwarmde serres geteeld werden. (...)

Geert Gommers, Stafmedewerker Velt, tel. 03-281 74 75 – geert.gommers@velt.be

Lees het volledige artikel op <http://www.bioforum.be/actualiteit.asp>

(Bron: www.bioforum.be, 31 juli 2003)

Griekse wetenschappers: Biologisch voedsel is gezonder

Wetenschappers van de Agricultural University of Athens beweren op basis van onderzoek uitgevoerd in de Verenigde Staten dat biologische geproduceerde voedselproducten meer voedingsstoffen bevatten en veiliger zijn voor mens en milieu dan gangbaar geproduceerd voedsel. Christos Apostolopoulos, directeur van de Griekse voedselautoriteit EFET presenteerde de resultaten van het onderzoek tijdens een conferentie over de waarde van pesticiden.

Uit het onderzoek kwam naar voren dat biologisch geteelde gewassen als aardbeien en maïs meer zuurbindende eigenschappen bezitten dan de gangbare gewassen. Men zoekt de oorzaak

hiervoor in flavonoïden en fenolische bestanddelen. In biologische appels, peren, aardappelen, tarwe en maïs werden tot 390 maal hogere concentraties van deze stoffen gevonden. Deze stoffen zijn waardevol voor de gezondheid en worden om die reden vaak toegevoegd aan gangbare producten.

Tevens kwam uit het onderzoek naar voren dat biologische groenten zes keer hogere concentraties van salicyclische zuren bevatten. Deze stoffen maken mensen minder vatbaar voor hart- en vaatziekten en kanker. Volgens een rapport in het blad New Scientist helpen deze stoffen de plant om met stress om te gaan. Daarom zouden planten die aan pesticiden worden blootgesteld deze stoffen niet aanmaken.

Apostolopoulos gaf tijdens zijn presentatie tevens aan dat het idee dat biologische voeding meer bacteriën zou bevatten niet aan de hand van onderzoek onderbouwd kan worden. Volgens een rapport van de FAO zou de biologische veehouderij waarbij geen medicijnen worden toegepast zelfs leiden tot een lager gehalte aan microben in voedingsproducten.

(Bron: Organic Newsline, 17 juni 03, knipsel uit: www.AgriHolland.nl)

Libramont 2003: Biologisch voedsel: gezonder of ongezonder?

Auteur: Luc Busschaert

Wetenschappers van alle landen ter wereld publiceren maar, dag na dag, over ggo-voedsel, over gangbare landbouw, en vooral rond het voor en tegen van bio-voedsel. Meer dan 3/4 van de consumenten weten het niet meer; er valt alvast onvoldoende een eenduidige lijn in alle publicaties en raadgevingen te trekken met als gevolg dat de dagdagelijkse kopers in de winkelrekken veelal meer letten op de aankoopprijs dan op een of ander bio-label.

Het thema staat opnieuw centraal in Libramont, op de landbouwbeurs aldaar, die doorgaat van vandaag tot komende maandagavond.

Gisteren kwam in de EU media dat wetenschappers van de Agricultural University of Athens beweren, op basis van onderzoek uitgevoerd in de Verenigde Staten, dat biologische geproduceerde voedselproducten 'meer voedingsstoffen' bevatten en veiliger zijn voor mens en milieu dan gangbaar geproduceerd voedsel. Meer voedingsstoffen is de slogan die momenteel op een groot aantal voedingsmiddelen geblokletterd staat, en die in wezen niets meer zegt dan dat een koe een staart heeft.

Verder in het verslag staat te lezen dat biologisch geteelde gewassen als aardbeien en maïs meer zuurbindende eigenschappen bezitten dan de gangbare gewassen. Men zoekt de oorzaak hiervoor in flavonoïden en fenolische bestanddelen. In biologische appels, peren, aardappelen, tarwe en maïs werden tot 390 maal hogere concentraties van deze stoffen gevonden. Deze stoffen zouden waardevol zijn voor de gezondheid en worden om die reden regelmatig toegevoegd aan gangbare producten. Tevens kwam uit hetzelfde onderzoek naar voren dat biologische groenten zes keer hogere concentraties van salicyclische zuren bevatten. Deze stoffen maken mensen minder vatbaar voor hart- en vaatziekten en kanker. Volgens een rapport in het blad New Scientist helpen deze stoffen de plant om met stress om te gaan. Daarom zouden planten die aan pesticiden worden blootgesteld deze stoffen niet aanmaken.

Hier dient de vraag gesteld welke pesticiden en tegen welke concentraties, onder welke omstandigheden, in beschouwing werden genomen. En misschien ook wie het onderzoek betaalde?

En dan is er de andere kant van de klokketoren met andere geluiden: de talloze publicaties dat eieren van kippen met buitenloop meer bacteriën kunnen bevatten die schadelijk zijn voor de gezondheid van de mens, de gelijkaardige publicaties over vleeskippen, om niet te spreken van een mogelijks verhoogd dioxine en pcb gehalte in de voeding van buitenlopers.

In deze marge kunnen ook de talloze schandalen rond het gebruik van pesticiden, al dan niet moedwillig, bij productie en bewaring van bio-producten worden vermeld.

Welke gezonde consument kan hier nog gezond over oordelen?

Het besluit kan misschien dubbel zijn, nl dat alle onderzoekers best eens rond de tafel komen en naar de consument toe een min of meer uniforme lijn proberen te trekken; en ten tweede dat vanuit de hoek van de professionele land- en tuinbouw in beide strekkingen talrijke producenten hun productie opperbest verzorgen, en die zullen waarschijnlijk wél de grootste garanties bieden, zij het nu in bio of in gangbaar. Het percentage nauwellettende boeren en tuinders ligt in de Benelux alvast ver boven het wereldgemiddelde.

Auteur: Sibylle Verplaetse

Welke zijn de concrete argumenten voor het minimaliseren van de biologische landbouw en het ophemelen van de gangbare landbouw?

Auteur: Luc Busschaert Antwoord aan Sibylle Verplaetse.

Hallo, toch graag volgende bedenking

De biologische veehouderij in België is een jonge nog niet ver ontwikkelde sector. Door het ontbreken van wetenschappelijke kennis op het gebied van diergezondheid in de biologische veehouderij onder Belgische omstandigheden zijn de boeren genoodzaakt om de gezondheidsproblemen naar eigen inzicht op te lossen. Hoewel het welzijn van de dieren op biologische bedrijven soms beter is, is de gezondheid een kernpunt van aandacht. De spreiding tussen bedrijven is groter dan bij de gangbare. Er zijn biologische bedrijven die qua gezondheid niet onderdoen voor gangbare bedrijven, maar er zijn ook andere. Kansvolle ontwikkelingen vanuit de biologische bedrijven zelf moeten inderdaad verder gestimuleerd worden. Deze ontwikkelingen zijn in het belang van een duurzame veehouderij in het algemeen.

In de gangbare veehouderij maakt men over het algemeen gebruik van preventieve maatregelen (m.n. vaccinatie en medicatie) om de weerstand van het dier te verhogen. In de biologische veehouderij ligt de nadruk op het verkrijgen van een hoge weerstand door goede voeding, verzorging en het optimaliseren van de leefomstandigheden.

Preventief gebruik van chemische diergeneesmiddelen en antibiotica zijn niet toegestaan. Groei- en productiebevorderende stoffen mogen niet worden gebruikt. De uitdaging om met een minimum aan kunstgrepen ons huidige type vee gezond te houden is dan ook groot en in veel gevallen compleet mislukt.

Bij biologische varkens is de uitval voor en na het spenen hoger. Vooral de biggenuitval in het kraamhok is problematisch. Doordat de biologische kraamzeug niet is ingesloten tussen metalen stangen gaat ze eerder op haar biggen liggen dan haar gangbare collega die ingesloten in een kraambox staat. Onderzoek en praktijk werken aan kraamhokken die de biggen beschermen zonder de zeug te beperken.

Biologisch varkensvlees mag dan aantoonbaar misschien smakelijker zijn (het vlees heeft een

hoger vetgehalte), maar het kost meer voeder om een kilogram groei te realiseren dan in de gangbare houderij. Synthetische ontwormingsmiddelen mogen preventief worden gebruikt, maar veelal geeft men de voorkeur aan andere maatregelen om de parasietendruk te beheersen op het bedrijf. Daardoor komen wormen en andere parasieten meer voor op biologische bedrijven. Mede hierdoor is het percentage aangetaste levers twee tot drie keer hoger dan bij varkens in de gangbare houderij.

Mijn indruk is dat op biologische bedrijven meer problemen zijn met longgezondheid dan op gangbare bedrijven. Nader onderzoek moet inzicht geven in belangrijke risicofactoren en mogelijke oplossingen.

De samenstelling en kwaliteit van de biologische voeders laat te wensen over. Om te voorkomen dat dierlijke en synthetische aminozuren en eiwitten in het veevoeder komen, wordt in de biologische veehouderij alleen met plantaardige grondstoffen gewerkt. Voedingsproblemen doen zich vooral voor bij biggen in de kraamstal en bij de gespeende biggen omdat dit voer nog niet altijd goed is afgestemd op de behoefte van het dier, en het medicinale "vangnet" ontbreekt.

Biologische vleesvarkens hebben minder pootproblemen dan gangbaar gehouden varkens. Biologische zeugen daarentegen kreupelen meer, vaak veroorzaakt door een gladde en oneffen uitloop. De uitvoering van de uitloop blijft daarom een aandachtspunt!

De melkproductie op biologische melkveebedrijven is lager dan op gangbare veebedrijven. Deels doordat andere rassen worden gebruikt, deels doordat een lagere krachtvoedergift wordt ingezet en het ruwvoeder van biologische bedrijven een lagere voederwaarde heeft.

Mastitis komt vaker voor op biologische dan op gangbare bedrijven. Doen de problemen zich op de gangbare bedrijven vooral tijdens de lactatie voor, bij biologische bedrijven vooral in de eerste week van lactatie en tijdens de droogstand. Het celgetal op biologische bedrijven en bedrijven die omschakelen is hoger dan op gangbare bedrijven. Dat wordt mogelijks veroorzaakt door het gebruik van een gemiddeld oudere veestapel, een lagere melkproductie per koe, meer weidegang en het achterwege laten van preventieve droogzetting met behulp van antibiotica.

Koeien kreupelen minder in de biologische veehouderij, het type aandoeningen verschilt niet van de gangbare melkveehouderij. Het lijkt erop dat hygiëne in de stal, de ventilatie en oneffenheden in stal en weidepad de voornaamste schadeverwekkers zijn in klauwgezondheid.

De gemiddelde tussenkalftijd op biologische bedrijven is een week korter dan op gangbare bedrijven. De koeien zijn na de eerste inseminatie net even beter bevrucht. Vruchtbaarheidsaandoeningen zijn sterk afhankelijk van de veehouder, meer dan van het productiesysteem.

Koeien op het biologische bedrijf gaan gemiddeld 1 jaar langer mee dan gangbaar, de gemiddelde gebruiksduur is 4 jaar. Voornaamste reden van afvoer is onvruchtbaarheid, ouderdom of slechte productie.

Zover staat het onderzoek, en dit terwijl deze lagere rendementen vooral resulteren in een hogere kostprijs. Dit houdt de consument af, waardoor veel bio-producten in België te lang in de rekken blijven, met alle gevolgen vandien. Eenmaal deze cirkel doorbroken zult U overschot van gelijk krijgen, want dan pas zal de roulette van producten en prijszettingen haar gang gaan net zoals in de gangbare producten.

Niet mijn keuze geeft de doorslag, wel die van de consument, en die zegt voorlopig voor 90% 'nee'. Ik vind dat jammer met U, én voor de consument én voor de producent die alles op alles zette..

(Bron: www.nieuwsgrazer.nl, 25 juli 2003)

Bruggeling leert Oegandezen om biologisch te boeren

Op 22 augustus vertrekt Thijs Verbrugghe (22) met zijn Finse vriendin Kirsi naar Oeganda. Ze zullen er zich als vrijwilliger inzetten voor Kiima Foods, een biologisch landbouwproject in het Kasese-district. Ze willen er één tot twee jaar blijven.

"Kiima Foods geeft sinds 1995 steun en raad aan 340 families bij de omschakeling naar biologische landbouw en het opstarten van een bioboerderij. Een jaar geleden is ook een school opgericht die jongeren van 18 tot 25 jaar opleidt in de principes van biologische landbouw", legt Thijs uit.

Op veld werken

"Ik heb zelf biologische landbouw en duurzame ontwikkeling gestudeerd in Ierland. Kirsi heb ik in Denemarken leren kennen tijdens een cursus ontwikkelingshulp. We zullen les geven in de school en naar de families gaan om hen te steunen en hun vooruitgang te meten. Maar ik ben ook van plan om zelf de handen uit de mouwen te steken en op het veld te werken.

Waarschijnlijk blijven we er één of twee jaar."

"De uiteindelijke bedoeling van het project is dat de mensen voor hun voedsel kunnen instaan, en daarnaast ook inkomen genereren."

Nieuwe school

Thijs en Kirsi gaan niet met lege handen naar Oeganda. "De huidige school is volledig uit gras en aarde gebouwd. We zijn nu bezig met geld in te zamelen om een school in duurzaam materiaal te bouwen en zo een optimaal onderwijsklimaat te scheppen. Naar schatting zal daarvoor zo'n 25.000 euro nodig zijn."

"Behalve geld zal ik ook wat schoolmateriaal meebrengen. En mijn vriendin heeft voor een laptop gezorgd, die ze in de school ook goed zullen kunnen gebruiken."

"Ik zie mijn Oeganda-avontuur ook als een soort test. Ik ben van plan om voor landbouwingenieur te studeren en in Oeganda zal ik zien of me dat ligt", aldus Thijs.

Kiima Foods kan je steunen door te storten op rekening 035-4462264-14 (Fortis Bank), met vermelding Kiima Foods. Meer info: 0496-57.55.15.

(Bron: www.nieuwsblad.be, 29 juli 2003)

Interview: aandacht, bezinning en enthousiasme aan dynamisme geen gebrek in het raadgevend comité van ecocert

Hij is 49 en komt uit een dorpje in de Gaume waar men nog weet hoe streekgebonden apperlassen smaken. Landbouwingenieur Patrice Baillieux is voorzitter van het raadgevend comité van Ecocert, en dat is hij al sinds het comité werd opgericht.

Waarom werd hij tot voorzitter verkozen?

Ongetwijfeld niet alleen omdat hij een onstuitbare spraakwerval wordt zodra het over de vele aspecten van biologische productie gaat, maar omdat hij de Europese regelgeving ter zake goed kent. Als ambtenaar bij de Commissie heeft hij die regelgeving mee uitgewerkt. Daarna werd hij belast met de steun aan de sector en met de ontwikkeling ervan. Zodra hij bevoegd werd voor de Franse dossiers inzake plattelandontwikkeling, kon het deontologisch door de beugel dat hij een opdracht aanvaardde in het raadgevend comité.

Hoe is het raadgevend comité samengesteld?

Het telt elf mensen, allemaal vrijwilligers. Naast de voorzitter zijn er twee leden die de producenten (UNAB) vertegenwoordigen; drie leden, waarvan twee met stemrecht, zijn de

spreekbuis van de verwerkers (één verwerker uit de dierlijke sector en één uit de plantaardige, plus een groothandelaar / distributeur van Probila-Unitrab); een vertegenwoordiger van de bio-kleinhandel

(Naredi); een lid uit de sector van de grootdistributie (Fedis); drie leden vertegenwoordigen de consumentenorganisaties binnen de biobranche (Velt, Nature & Progrès) en één lid komt uit de consumentenorganisaties (Caritas). Aan de vergaderingen wordt ook deelgenomen door waarnemende leden die de overheid vertegenwoordigen en door een afvaardiging van Ecocert zonder stemrecht.

Het raadgevend comité is geen louter theoretische constructie?

Absoluut niet. Wij vergaderen ten minste vier keer per jaar, op een avond, en bij hoogdringendheid kunnen er vergaderingen bijkomen. Dankzij die frequentie kunnen we qua actualiteit kort op de bal spelen. De leden zijn telkens trouw op de afspraak, want naast de eigenlijke opdrachten van het comité bieden de vergaderingen ook ruimte voor ontmoeting, dialoog en uitwisseling. Onze fundamentele opdracht is erop toezien dat de certificatie onafhankelijk en onpartijdig verloopt ten overstaan van alle belangen binnen het proces, zonder dat één factor doorweegt; Ecocert, dat op een positieve manier blijkt te kunnen luisteren, moet daarbij beletten dat commerciële of andere praktijken bepaalde evoluties in de hand werken. Wij mogen de rekeningen inkijken en formuleren ook adviezen, waardoor we zorgen voor een begeleiding door middel van richtinggevende bedenkingen. Het comité onderzoekt ook de resultaten van audits die de overheid verricht. In de loop der jaren is de agenda van de vergaderingen wel geëvolueerd. Aanvankelijk kregen we heel dikwijls te maken met beroepsprocedures na sancties. We moesten vaak adviseren i.v.m. het bekrachtigen van beslissingen. Tegenwoordig zijn er minder inbreuken en er komen minder beroepsprocedures aan te pas omdat ze geregeld worden via het geharmoniseerde sanctieschema. Daardoor kunnen we ons meer toelagen op denkwerk over de evolutie van de sector of over moeilijkheden die zich momenteel op het terrein voordoen, zoals de traceerbaarheid van GGO's.

Hoe kijkt u terug op het gepresteerde werk?

De beginfase was niet eenvoudig. We moesten beslissingen bekrachtigen met betrekking tot soms zeer zware sancties, met schorsingen die grote gevolgen hadden voor het werk van mensen omdat die bijvoorbeeld verplicht werden toelagen terug te betalen. De dossiers werden ons weliswaar anoniem voorgelegd, maar we voelden het gewicht van onze verantwoordelijkheid wel aan: zonder dat we over richtpunten beschikten moesten we een jurisprudentie in het leven roepen, vertrekkend van een zekere subjectiviteit. Maar het niveau van de besprekingen lag zeer hoog, de betrokkenheid van de leden was groot en hun inbreng heel persoonlijk. Ieder lid is gemotiveerd en wil vooruitgang boeken. Tegenwoordig stelt één lid tijdens elke vergadering een bezinningsthema voor dat verband houdt met de actualiteit.

Concrete dromen?

Ik zou heel graag hebben dat ons comité contacten kon uitbouwen met andere comités in Europa. Mocht een dergelijk forum concreet gestalte krijgen, dan konden we onze ervaringen en bedenkingen uitwisselen. Daardoor zouden we onze positie kunnen evalueren in vergelijking met de globale evolutie. We zouden zelfs aan een verbindingsorgaan kunnen denken.

Hoe ziet u persoonlijk de evolutie van de biologische productie?

Ik heb geen absolute vooringenomenheid pro biologische productie. Door wat ik elke dag doe binnen de Europese Commissie en door mijn voeling met het terrein blijf ik er onophoudelijk van overtuigd dat er ook gangbare landbouw van een hoog kwalitatief niveau bestaat. Dat heeft veel te maken met het koppelen van landbouwsteun aan, bijvoorbeeld, maatregelen inzake inputvermindering of landschapsbeheer. Bio is ook een locomotief die de kwaliteit optrekt. Een essentieel punt voor de toekomst van de biologische sector is dus datmen de regelgeving laat evolueren.

Tegenover de hogere kwaliteitsnormen binnen de gangbare landbouw bestaat het gevaar dat het specifieke van de biologische productie gaat afbrokkelen. Het is dus de regelgeving die zal

moeten blijven zorgen voor een duidelijke scheiding tussen beide branches.

(Bron: Ecocert, Knipsel uit: Nieuwsbrief nr. 4, juli-augustus 2003)

INTERNATIONAAL

Wereld - Omzet biologische producten in 2005 naar 30 miljard euro

De wereldwijde omzet in biologische producten wordt voor dit jaar ingeschat tussen de 23 en 25 miljard euro. Tot 2006 rekent het International Trade Center (ITC) op een groei tot 29 à 31 miljard euro. De cijfers zijn terug te vinden in een studie van de International Federation of Organic Agricultural Movements IFOAM.

In Duitsland werd circa 3,1 miljard euro in biologische producten omgezet. Voor het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Italië lag de omzet naar schatting op respectievelijk 1,75 1,4 en 1,3 miljard euro.

In Liechtenstein is het biologische areaal relatief groot. Van alle landbouwgrond wordt er 17% voor biologische landbouw gebruikt. Ook in Oostenrijk en Zwitserland ligt dat percentage hoog met respectievelijk 11,3 en 9,7%. Italië gebruikt 7,9% van het areaal voor biologische landbouw, het Verenigd Koninkrijk circa 4%, Duitsland 3,7% en voor Frankrijk ligt dat aandeel op 1,4%.

Australië kent maar liefst 10,5 miljoen hectare aan biologische landbouw. In Argentinië is 3,2 miljoen hectare in gebruik voor biologische teelten. In Italië is daarvoor 1,2 miljoen hectare bestemd en in Duitsland 632.000 hectare.

De complete studie 'The World of Organic Agriculture 2003' is op internet te vinden op de site van IFOAM.

(Bron: AgroOnline, 23 juli 2003, knipsel uit: www.AgriHolland.nl)

Europa - Dinsdag sneuvelt EU-moratorium op GGO's

Dinsdag vergaderen de Europese ministers van Landbouw. Ze zullen finaal twee richtlijnen over genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) goedkeuren. Hiermee komt een einde aan het moratorium op de introductie van nieuwe GGO's door negen lidstaten.

In maart 2001 stelden de negen (België, Griekenland, Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Portugal, Luxemburg en Italië) een moratorium in op de introductie van de omstreden gewassen. In hun verklaringen stipten ze toen aan dat ze een strenge controle wilden alvorens nieuwe GGO's te kunnen toelaten.

Met de twee richtlijnen (een over etikettering en traceerbaarheid en een over GGO's in veevoeder) is aan de voorwaarden van de negen voldaan. Zij zijn dan ook overeengekomen hun moratorium te laten varen. Enkel Oostenrijk doet nog moeilijk. Het land wil eerst zicht krijgen op de regels inzake coëxistentie, het naast elkaar bestaan van landbouw met en zonder GGO's. Die regels worden echter pas woensdag aangenomen door de Europese Commissie, waardoor ze pas op de Raad Landbouw van september kunnen besproken worden door de ministers. Het voornaamste punt in die regels is het bepalen van de verantwoordelijkheid. Wat moet er gebeuren wanneer GGO-vrije velden besmet worden met GGO's? Milieubewegingen en 'groene boeren' eisen dat de GGO-producent dan opdraait voor een schadevergoeding.

Over deze verantwoordelijkheid zal nog stevig onderhandeld worden. Toch kan deze discussie de introductie van nieuwe GGO's niet tegenhouden. Het Oostenrijke bezwaar kan op weinig begrip rekenen. Wanneer je GGO's toelaat, weet je dat er een probleem van coëxistentie zal

opduiken. Daar nu pas mee afkomen is niet geloofwaardig, zo luidt de teneur. Op de Landbouwrap van dinsdag zullen de ministers de twee richtlijnen in elk geval goedkeuren als punt-A, dus zonder discussie. Over de coëxistentie zal nauwelijks gesproken worden, vermits het voorstel van de Commissie dus pas de dag nadien publiek zal zijn. Dit najaar reeds zullen de eerste nieuwe GGO's toegelaten worden op de Europese markt.

(Bron: Belga, knipsel uit: www.vilt.be, 19 juli 2003)

Europa - Lidstaten mogen introductie GGO's zelf organiseren

Iedere EU-lidstaat moet zelf maar beoordelen hoe het samenleven wordt georganiseerd van landbouw met genetisch gemodificeerde organismen en conventionele landbouw. Dit stelt de Europese Commissie. Ze ziet te grote verschillen tussen lidstaten om gemeenschappelijke maatregelen mogelijk te maken.

Sinds dinsdag is het absoluut zeker dat heel binnenkort nieuwe GGO's hun intrede zullen doen in de Europese Unie. Er is een Europees pakket maatregelen om ervoor te zorgen dat die GGO's veilig zijn voor consumenten en milieu. Woensdag moest de Commissie enkel nog beslissen over een pakket aanbevelingen voor de lidstaten over de zogenaamde co-existentie, het naast elkaar bestaan van landbouw met en zonder GGO's.

Die aanbevelingen zijn zeer vrijblijvend opgesteld. Iedere lidstaat kan zelf beslissen of ze maatregelen neemt en wat die maatregelen dan wel moeten zijn. De belangrijkste vraag is die van de aansprakelijkheid. Wat als GGO's-gewassen GGO-vrije velden 'besmetten'? De EU-Commissie raadt de lidstaten aan om hun wetgeving inzake aansprakelijkheid eens grondig te analyseren, om te zien of die wetgeving ook dergelijke gebeurtenissen regelt. Ook moet gekeken worden of de mogelijke verzekeringen aangepast zijn.

Commissaris voor landbouw Franz Fischler benadrukt dat het hier niet gaat om de veiligheid van consument of milieu. Die veiligheid wordt gegarandeerd via de procedure voor de erkenning van nieuwe GGO's. Waar het wel om gaat, is de vrije keuze: de garantie dat een consument die kiest voor GGO-vrij voedsel effectief geen GGO's opeet.

In de aanbevelingen staan verder een reeks mogelijkheden om beide soorten uit elkaar te houden. Men kan de velden ver genoeg uit elkaar houden, of er heggen tussen planten. Men kan de scheiding garanderen via de timing van de teelten. Er moet gewaakt worden over de machines en opslagruimten. Enzovoort.

Iedere lidstaat kan naargelang de gevoeligheden in eigen land en naargelang de structuur van de landbouw kiezen tussen de diverse mogelijkheden. Commissaris Fischler zal er alvast over waken dat iedere lidstaat de geest en de letter van de Europese GGO-regelgeving respecteert: GGO's zijn toegelaten, mits ze veilig zijn en mits ze strikt afgescheiden blijven.

(Bron: Belga, 23 juli 2003)

Europa - Wetgeving en toezicht biologische productie te weinig eenvormig (ingekort)

Dat de Belgische en Nederlandse producent van biologische producten een toenemende en lastige concurrentie ondervindt heeft niet alleen te maken met zijn stijgende productiekostprijs versus de verkoopprijs in de rekken, ook het gegeven dat wetgeving en toezicht per land erg verschillend zijn zorgt voor oplopende demotivatie. (...)

Nemen we als voorbeeld Nederland. (...) De regelgeving voor biologische productie in

Nederland startte 1985. Het begon met privaatrechtelijke regels van de S.E.C. (Stichting EKO-merk Controle).

In 1991 werd de EU-verordening EEG nr. 2092/91 voor biologische productiemethoden gepubliceerd waarin de regels voor de plantaardige biologische productie werden vastgelegd. Iedere EU-lidstaat moet zich minimaal aan deze verordening houden.

In 2000 werd deze verordening ook van kracht voor de dierlijke biologische productie. In Nederland wordt deze verordening doorgevoerd via het Landbouwkwaliteitsbesluit biologische productiemethode die daar direct naar verwijst. (...)

Mogelijke mankementen buiten EU

Biologische producten van buiten Europa mogen in theorie slechts als "biologisch" in de EU worden geïmporteerd als de regelgeving in het land van productie door de EU wordt geaccepteerd als gelijkwaardig aan die van de EU. Knelpunt hier is bvb dat voor de ananas en andere tropische producties binnen de EU nauwelijks spelregels voor productievelen bekend zijn. Ook moet de productie door een EU-erkende controle-organisatie zijn gecertificeerd. In de zogeheten lijst van derde landen is deze controle-organisaties opgenomen. Deze controle organisaties zijn wel erg verschillend uitgebouwd per land en vertonen in veel grote landen op de uithoeken mankementen.

In de EU-lidstaten zijn de nationale overheden verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de wetgeving voor de biologische productie. Elke lidstaat bepaalt zelf hoe zij hier uitvoering aan geeft. (...)

Blijvend knelpunt

Probleempunt bij dit alles blijft echter dat de controleorganisaties in de verschillende landen, die zich dagelijks en in toenemende mate presenteren als exportland voor biologische producten, niet altijd even efficiënt werken. Technieken uit de gangbare landbouw kunnen kostprijsverlagend werken, of het gebrek aan technische ervaring of uitrusting kan leiden tot grove fouten, en dat is de bron van veel frustratie binnen de biologische productiesector. Individuele kleine EU lidstaten kunnen de wereldwijde controle ter plaatse onmogelijk ter dege organiseren. De EU zal hierin dienen te investeren en de meningsverschillen tussen de EU en de VS dienen op dit vlak alvast weggewerkt.

Indien dit op de agenda van de komende WTO vergadering geplaatst wordt, met gelijkvormige importregels in de EU en de VS, zal zowel de kleine boer in een of ander Afrikaans land als de bio-producent in de Benelux er alleen maar voordeel bij halen; zeker als bio-productie ingekaderd wordt in een onderbouwde lange termijnstrategie.

(Bron: www.nieuwsgrazer.nl, 30 Juli 2003)

NL - Eko-melk heeft een naar bijsmaakje

Mensen die biologische melk kopen, moeten er van op aan kunnen dat ook de kalveren binnen de sector een diervriendelijk leven krijgen." Wichert Koopman, bedrijfsleider van Aver Heino, het praktijkcentrum voor de biologische melkveehouderij laat er geen misverstand over bestaan, ook de sector vindt dat er een nare bijsmaak zit aan de eko-melk. " Er moet dus wat veranderen", meent Koopman, " want we moeten de consument recht in de ogen kunnen kijken."

Momenteel krijgt menig biologische melkveehouder het schaamrood op de kaken van het lot dat de kalveren op het bedrijf wacht. Aangezien slechts een klein deel van die kalveren weer aan de slag kan als melkkoe, is veel van het jongvee overbodig. Die kalfjes worden daarom verkocht aan de kalvermesters in de bio-industrie. Vandaar dat Aver Heino en Droevendaal, het gemengde biologische proef-en leerbedrijf van de Wageningen Universiteit zijn begonnen met

een proef voor het opzetten van een keten biologische kalverhouderij. De melkkoeien in Heino leveren de kalveren, die vervolgens in Wageningen op biologische wijze worden vetgemest. Een vee-en vleeshandelaar zorgt ten slotte voor de rest.

Zo'n 60 stierkalfjes zijn de eerste gelukkigen. Ze zijn op Droevendaal begonnen aan een carrière als eko-vleeskalf. En ze hebben daar even de tijd om groot te groeien, 15 maanden mogen ze er over doen, ruim twee keer zo lang als in de bio-industrie. Daarna wacht toch, onverbidlijk, het slachthuis.

Maar voor het zover is, moeten Koopman en de zijnen nog enkele problemen oplossen. Hoe lang bijvoorbeeld moeten de dieren worden aangehouden? Wanneer is een kalf volwassen, is 15 maanden wel lang genoeg of moeten ze misschien iets langer kunnen rondlopen? "En dan moeten we uiteraard ervoor zorgen dat ze wel voldoende groeien tijdens de weidegang", zegt Koopman "Verder moeten we zien te achterhalen wat de beste voersamenstelling is als de kalveren op stal staan, want ze moeten wel zorgen voor een goed stukje vlees."

Over ruim een jaar zijn de resultaten van de proef bekend. Dan liggen de dieren als 'biologisch jong rundvlees' in de vitrines van de slager. Koopman is op voorhand optimistisch. "Het is een kansrijk product", zegt hij. Biologisch vlees is echter wel een luxe product, dus duurder. Hoeveel duurder, kan hij nog niet zeggen. "Maar dan eten de mensen maar eens wat minder vaak vlees", zegt Koopman. "Ik vind het een prettige gedachte dat er eindelijk iets gaat veranderen met de kalveren in de biologische veehouderij."

(Bron: Algemeen Dagblad, 25 juli 2003)

NL - Biokalf belandt bij gewone kalvermester

LEEWARDEN - Bijna alle overvloedige kalveren uit de biologische melkveehouderij belanden uiteindelijk in de gangbare bio-industrie. Naar het vlees van de biologische kalveren is amper vraag en het aanbod overtreft die vraag vele malen. In Friesland gaat naar schatting 90 procent van de ongeveer duizend te mesten kalveren naar de gangbare mesters.

Biologische mester Jan Brandsma uit Drachtstercompagnie kan jaarlijks niet meer dan negentig stierkalveren opkopen. Dat is net winstgevend door de stierpremies. Daardoor zit er voor de biologische melkveehouders weinig anders op, dan hun kalveren te leveren aan de gangbare mesters.

De jaarlijks aanwas van de melkveestapel is nu eenmaal groot, door de relatief korte levensduur van de melkkoeien. Omdat er amper vraag is naar biologisch kalfsvlees, betekent dat automatisch de gang naar de gewone mester.

De biologische melkveehouders voelen zich er ongemakkelijk bij. Thom de Groot uit Grou bepleit daarom het langer aanhouden van melkkoeien. Ook uitzetten van de kalveren in natuurgebieden, kan een oplossing zijn. Dat verhelpt het gebrek aan vraag evenwel niet.

(Bron: www.leeuwardercourant.nl, 28 juli 2003)

Groot-Brittanië - Positieve evolutie van de bio-landbouw

Uit de jongste cijfers inzake bio-landbouw gepubliceerd in de 'National Statistics publication' valt een positieve evolutie van de bio-landbouw in Groot-Brittanië af te leiden. Het plan uitgewerkt om de bio-landbouw een volwaardige kans te geven 'Action plan to develop organic

food and farming in England' bewijst daarmee goed te functioneren.

De cijfers zijn afkomstig van het 'British Department for Environment, Food and Rural Affairs' (DEFRA) en erg betrouwbaar.

Op een totaal van 17.154.064 hectares land- en tuinbouwgrond zijn er momenteel 741.174 ha in bio-productie, dit is 4,3% van de totale oppervlakte. Dit percentage ligt bijna tweemaal zo hoog als in de Benelux.

34% van deze oppervlakte situeert zich in Engeland, 7% in Wales, 1% in Noord-Ierland en 58% in Schotland. Laatstgenoemde wordt daarmee duidelijk koptrekker in het Britse bio-gebeuren.

Het hoogste percentage bio is terug te vinden bij tijdelijken blijvend grasland, wat op een stijgende trend van de bio-melk en vleesproductie wijst. Binnen de EU wordt vooral Schotland een belangrijke marktspeeler inzake bio-rundvlees.

Met 1,1% van de graanoppervlakte is duidelijk dat ondermeer bio-brood minder populair is. Maar in de groenteproductie en de fruitsector, met resp. 4,5 en 5,4% van de oppervlakte, zitten teelt en gebruik van verse bio-producten wel duidelijk in de lift.

(Bron: www.nieuwsgrazer.nl, 30 juli 2003)

VS - Meer dan genoeg biologisch veevoer in Amerika

De hoge kosten en het lage aanbod van veevoer weerhouden Amerikaanse vleesveehouders van de biologische productie. Onterecht, vindt het Amerikaanse ministerie van Landbouw (USDA). Er is juist meer dan genoeg biologisch voer voor een acceptabele prijs. De oppervlakte aan biologische maïs en sojabonen zal in drie jaar zijn verdubbeld, verwacht de USDA.

(Bron: Agriculture Online, 25 juli 2003)

Colofon

De Biotheek Netknipsels worden uitgegeven door Bioforum Vlaanderen in het kader van het Biotheekproject. De Biotheek is hét informatie- en documentatiecentrum voor de biologische landbouw en voeding, te bereiken via www.biotheek.be of 078/151 152.

Deze knipselkrant verschijnt wekelijks met actuele informatie over de nationale en internationale biosector. De berichten worden zonder tekstwijziging (hooguit ingekort) geknipt en geplakt, met vermelding van hun bron. Samenstelling: Petra Tas, Koen Huybrechts, Dirk Verdickt en Erik Krosenbrink. Abonnementenadministratie: Dirk Verdickt. Momenteel wordt de knipselkrant verzonden naar ruim 800 relaties voornamelijk binnen de sector en de overheid.

Aan- of afmelden kan via de website: surf naar www.bioforum.be en klik op 'Nieuwsbrief' in de horizontale menubalk. Oude nummers kunnen steeds opgevraagd worden bij biotheek@bioforum.be